

Pünkösöd napján

Pünkösöd napján, messze szép hazámtól,
A magyar tenger partján járok nyugtalanul.
Nyugalmam keresem távol a várostól,
Ahol nincs sok ember, ahol csend honol.

A meghitt csendben Pünkösdre gondolok:
Bucsujárásra, tömjénes körmenetre
Emlékeimben élnek a zugó harangok
S a sok virág esőként hull a kövezetre.

Pünkösöd napja van ma, mely nagy ünnepünk,
Ősrégi nagy ünnep, a remény napja
Ilyenkor áhitattal a templomba megyünk
Istent kérjük, hogy imánk meghallgassa.

Ha úgy érezzük, hogy vezekelnünk kell
Valamely mulasztás, vagy vétünk miatt,
Útra kelünk a zarándok sereggel,
S imánkkal engeszteljük az Urat.

Vezeklő emberek jámbor serege
Az úton kigyózva Somlyó felé halad
Buzgón énekelnek Máriát dicsérve
Csíksomlyóra érkeznek a zászlók alatt.

Igy emlékezem Pünkösöd napjára
Mely boldog gyermekkorommal összefonódott
Mindig visszavágyom, de mind hiába
Csak álmomban hallom: zugnak a harangok.

Csikmántony Ottó
történevelő